

ՎԱՆՔԻ ՏՐՏՈՒՄ ՕՐԵՐԷՆ...

Ա

Երէկ, գիտե՛ս, ծո՛վ, այնպէ՛ս երգել ես քեզ ուզեցի...
 Մութին՝ ձայներ հոգիէս՝ ալիքներուդ արձագանգ.
 Ու ալիքներդ՝ հազի՛ւ, հեռակն իրենց խըռովին,
 Ափերուդ շուրջ, հեւքի պէս, խօսող քթունք կ'ընէին...
 Երէկ, գիտե՛ս, ծո՛վ, այնպէ՛ս երգել ես քեզ ուզեցի...:

Ծրփում ետեքն մէջ ձայնիդ, հասկընա՛լ քեզ կարծեցի...
 Արեւայագ ջուրերուդ, հօտաղներուն ալ դարձի
 Արբեցումին երջանիկ իրիկնամօտսն էիր դուն.
 Ծո՛վ, հոգիիս դարձուցիր իմութիւններն իր ծրփում...
 Ալիք ետեքն մէջ ձայնիդ, հասկընա՛լ քեզ կարծեցի...:

Ե՛րգ՝ ամէն գիծ, էր իմ շուրջ, խաղաղութիւն, սրբութիւն...
 Գեղջուկ ճղաք, ջուրի ծափ, ծիծաղն արձա՛կ՝ ծառերուն.
 Զրկնորսին կ'անչը՝ քսի՛նք, լուրորդին հե՛ւք՝ հետեանք,
 Ու բընութիւնը ամբողջ՝ ժրպօսն աղջիկ, սիրոյ հանք...
 Ե՛րգ՝ ամէն գիծ, էր իմ շուրջ, խաղաղութիւն, սրբութիւն...:

Ու հեռանա՛լ քեզմէ, ծո՛վ — հազնիլ դըժո՛խքն է օրին...
 Հեռուն, մարդերը ուրի՛շ տառապանքով մը կ'ապրին.
 Ինչ որ քեզմէ, քաղցրութեամբ, կուտաս սրտի մը փոխան,
 Հոն վանառքի են հաներ՝ վանառական, քանանան...
 Ու հեռանա՛լ քեզմէ, ծո՛վ — հազնիլ դըժո՛խքն է օրին...:

Տիբերական, 1943 Օգոստոս

ՇէՆ - ՄԱՀ

